

1986-05-05

BD 23

Stora delar av våtmarkerna består av vidsträckta, mycket våta, hög- och lågstarrkärr. Strängmyrar och glest tallbevuxna rismyrar är också vanliga. Sjöarna och tjärnarna i området är oligotrofa med sparsam vegetation. Ainettijoki, som rinner genom området, har dock en frodig vatten- och ört-rik strandvegetation och omges ofta av örtrika sumpskogar. Sumpig blandskog är vanlig i hela området. På torrare marker finns blåbärsgrenskog medan berg och väl-dränerade marker hyser tallhedar av olika slag. Områdets SO del är kalkpåverkad. Här finns flera rikkärr och en mestadels rik flora. Här finns ovanliga växter som myrstarr, huvudstarr, klubbstarr, tvåblad och myrbräcka. Stora delar av området är otillgängligt men skogsavverkningar har utförts framför allt i dess norra och västra delar. I SV har dessutom stora arealer dikats. Det mest iögonenfallande av djurlivet är fågelfaunan. Det bitvis mycket omväxlande landskapet har bidragit till ett mångformigt fågelliv innehållande drygt ett hundratal arter. Bland de 17 arter som betecknas som allmänna inom området finns både sjöfåglar (storlom, vigg, knipa, silvertärna), myrfåglar (brushane, ängspiplärka) och skogsfåglar karakteristiska för både sumpskogar och torrare skog.

Kursujärvi är en långsmal, 3-10 m djup sjö som ligger i en ca 7 km lång, typisk kursudal med 10-15 m höga omgivande branter.

Kursuniskanvuoma är ett öppet relativt näringsrikt dykkärr.

Käymäjärviområdet har en mycket kalkrik berggrund (kalksten och dolomit) som gett upphov till en rik flora. Sjön Käymäjärvi är intressant genom sin rikliga förekomst av hornsäv som här har en nordlig utpostlokal.

Ainettivuomaområdet domineras av den enorma (ca 1 kvadratmil), så gott som trädlösa myryta som bildas av Ainettivuoma och Väräsvuoma tillsammans. Sträng-, träd-, sump-, dy- och vitstarr ger karaktär åt de mycket våta kärrområdena.

Tervavuomaområdet är ett mångformigt myr- och skogskomplex med ett rikt fågelliv. Här finns t ex både sädgås och sångsvan samt ett flertal rovfågel- och ugglearter. Områdets tillgänglighet är dess största tillgång.

Lompolovuomaområdet är ett ca 35 km² stort sjö- och myrområde med endast 3-4 km² produktiv skogsmark. Här finns den i N Sverige sällsynta trindstarren.

Petäjävaaraområdets ca 35 km² domineras av till större delen produktiv skogsmark där skogen ställvis avverkats. Stora delar av området har dikats. Här finns dock goda häckningsmöjligheter för ugglor och rovfåglar.

1986-05-05

BD 23

Värdeomdöme:

Området utgör ett representativt exempel på flack, myrtäckt norrländsk terräng nedom palsmyrområdet och har stora geologiska och hydrologiska värden. Mångfalden av naturtyper har även bidragit till ett värdefullt och mångformigt växt- och djurliv. Områdets otillgänglighet är av stor vikt för fågellivet. Många hotade arter förekommer, bl a är riksobjektet ett viktigt reproduktionsområde för sädgås.

Referenser:

Sundin, J-A, et al 1982: Ainettivuoma. Naturinventering, länsstyrelsen i Norrbottens län.